

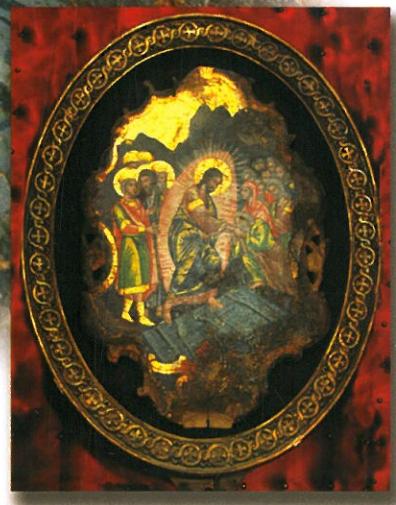

“Ακόμα κι αυτή η άλωση της Κωνσταντινουπόλεως
ωχριά μπροστά στη Μικρασιατική καταστροφή.”
Στέφαν Τσόλιγ

ΚΕ.ΜΙ.ΠΟ.

Περιοδική Έκδοση του Κέντρου Σπουδής και Ανάδειξης Μικρασιατικού Πολιτισμού

• Αρ. φύλλου: 9 • Απρίλιος 2008 • Τιμή: 0,01 ευρώ

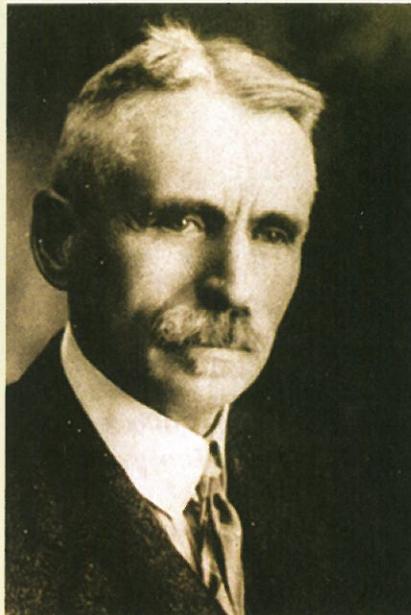
“ΑΝΑΣΤΑΣΗ”

Κειμήλιο από τη Μικρά Ασία.
Φυλάσσεται στον Ι. Ναό Αγίου Γεωργίου Νέας Ιωνίας.

Από τον Πρόεδρο

Αγαπητές φίλες, αγαπητοί φίλοι,

Στην έναρξη του 3ου Συμποσίου μας, στις 23 Νοεμβρίου 2007, όπως ίσως θα γνωρίζετε, τιμήσαμε τη Θυγατέρα του Φιλέλληνα, Γεν. Πρόξενο των Η.Π.Α. στη Σμύρνη, Τζώρτζ Χόρτον, τη Νάνση Χόρτον. Αντί άλλης περιγραφής καταθέτω, κατά γράμμα, την αντιφώνηση της κυρίας Νάνση Χόρτον.

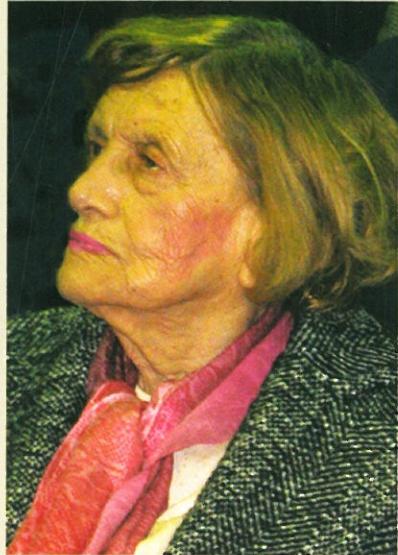
Ο Φιλέλληνας Γεν. Πρόξενος των Η.Π.Α.
στη Σμύρνη, Τζώρτζ Χόρτον.

Καλησπέρα σας

Ξεύρω πόσο ευχαριστημένος θα ήταν ο πατέρας μου αν γνώριζε γεγονότα σαν αυτό το σημερινό.

Θα έβλεπε πως η αμοιβαία και ειλικρινής αγάπη που είχε με δύο τους Έλληνες και ιδιαίτερα με τους Μικρασιάτες ζει ακόμα μετά τόσα χρόνια και πως αν και δεν δημοσιοποιούνται, τέτοια αισθήματα αυξάνονται με τα χρόνια και η Ιστορία ξεχωρίζει ορισμένα πράγματα που μένουνε τόσο ζωντανά όσο όταν γίνανε.

Ο πατέρας μου ήλθε στην Ελλάδα προπάντων γιατί λάτρευε την γλώσσα, δεν ήλθε ως διπλωμάτης. Ήταν ο μόνος τρόπος για να μπορέσει να έλθει στην Ελλάδα.

Έλεγε πως την Ελληνική γλώσσα έπρεπε να την μάθουν όλοι οι άνθρωποι που ελπίζουν μια μέρα να επικοινωνήσουν με το Θεό. Γιατί η Ελληνική γλώσσα είναι η μόνη με την οποία μιλάει ο Θεός και με την οποία μπορείτε να μιλήσετε με το Θεό.

Όταν ήλθε στη Σμύρνη ως διπλωμάτης, σκοπός του δεν ήταν να μείνει αποκλειστικά διπλωμάτης. Του δόθηκε όμως έτσι η ευκαιρία να αναλάβει πολύ υπεύθυνες δουλειές και να σώσει πολλές ψυχές.

Ήταν πολύ απογοητευμένος διότι όλες οι μεγάλες δυνάμεις δεν είχαν χριστιανικές αρχές και για το εμπόριο και άλλα συμφέροντα ήταν τόσο σκληροί και αδιάφοροι για τους ανθρώπους που υπέφεραν.

Είπε ή έγραψε κάπου:

«Με όσα ελαττώματα έχω, μια σκέψη θα με παρηγορεί ως τις τελευταίες μου μέρες.

Ποτέ δεν πρόδωσα το Χριστό μου για τριάντα αργύρια.»

Με τις ευχές μου για καλό Πάσχα
Χάρης Σαπουντζάκης

Από το 3ο μας Συμπόσιο
και την απόδοση τηής στον
Φιλέλληνα Πρόξενο Τζώρτζ Χόρτον,
στο πρόσωπο της κόρης του
Νάνση Χόρτον.

Μας γράφουν...

Στο ΚΕ.ΜΙ.ΠΟ. φθάνουν καθημερινά επιστολές με τις εντυπώσεις επισκεπτών των Μουσείων μας, ακροατών εκδηλώσεών μας κ.λ.π. Πολλές από αυτές είναι εκθέσεις μαθητών.

Διαλέξαμε μιαν έκθεση που έγραψε στο σχολείο της, το 3ο Γυμνάσιο Κηφισιάς, η μαθήτρια της Α' τάξης Σωτηρία Μακρή, για την επίσκεψη της 17ης Δεκεμβρίου 2007 στα μουσεία μας.

Θέμα: Οι εντυπώσεις μου από την εκδρομή στο Κέντρο Μικρασιατικού Πολιτισμού.

Πριν από λίγες μέρες, πήγαμε μια φανταστική εκδρομή με το σχολείο μου. Ο προορισμός μας ήταν το Κέντρο Μικρασιατικού Πολιτισμού στη Νέα Ιωνία. Όταν φτάσαμε εκεί, μας υποδέχτηκαν τρεις πολύ καλοί και ευγενικοί κύριοι, οι οποίοι, όπως αποδείχθηκε, θα ήταν οι ξεναγοί μας.

Στην αρχή, μας εξήγησαν ότι έχουν χωρίσει αυτό το Κέντρο σε τρία μικρά μουσεία, ανάλογα με το περιεχόμενό τους.

Πρώτα, μπήκαμε στο Ιστορικό Μουσείο, όπου και κάτσαμε την περισσότερη ώρα. Εκεί ο ξεναγός μας είπε τι έγινε στη Μικρά Ασία και γενικά προσπάθησε να μας βάλει στο κλίμα του Μουσείου.

Είδαμε κάποιους πίνακες, στολές που παρόλο που έδειχναν καθαρές είχαν χαλάσει από τον πόλεμο, όπως και βραβεία πολύ τιμητικά για αυτούς που συμμετείχαν στον πόλεμο.

Υστερά, ο επόμενος σταθμός μας ήταν το Μουσείο Υφαντουργίας και Ταπητουργίας.

Κατά την άποψή μου, αυτό ήταν το πιο ενδιαφέρον κομμάτι της ξενάγησης, γιατί είδαμε πως εξελίχθηκαν οι αργαλειοί από τα παλιά τα χρόνια μέχρι σήμερα. Ήταν πολύ διασκεδαστικό γιατί έμαθα πως δουλεύουν οι αργαλειοί από κοντά.

Κατάλαβα πόσο δύσκολο και πόση κούραση χρειάζεται για να φτιάξεις ένα χειροποίητο χαλί και μ' αυτό τον τρόπο αντιλήφθηκα γιατί κοστίζουν τόσα πολλά λεφτά.

Από την άλλη, δεν περίμενα να δω μεταξοσκώληκα από τόσο κοντά και να παρακολουθήσω τον κύκλο της ζωής του. Ήταν κάτι που ήταν λίγο ασδιαστικό μεν, διότι τους βλέπαμε σ' ένα βαζάκι, ή πεθαμένους (κι εγώ

σιχαίνομαι τα έντομα), αλλά και πολύ συναρπαστικό ταυτόχρονα.

Το τελευταίο Μουσείο που επισκεφθήκαμε σ' αυτήν την υπέροχη εκδρομή, ήταν το Λαογραφικό Μουσείο.

Όπως φαίνεται και από το όνομά του, εκεί υπήρχαν αντικείμενα του λαού, όπως παραδοσιακές ενδυμασίες της εποχής, αντικείμενα κρεβατοκάμαρας όπως και της κουζίνας.

Αυτό το κομμάτι, δεν το απολαύσαμε ιδιαίτερα, επειδή ήμασταν κουρασμένοι και πεινούσαμε!

Στο τέλος, πριν φύγουμε, πήραμε κάποια αναμνηστικά φυλλάδια και αποχαιρετήσαμε αυτούς τους κυρίους αφού εξηγήσαμε πόσο υπέροχα ήταν όλα!

Μακρή Σωτηρία Τάξη: Α'2

17/12/2007

Από τις επισκέψεις στα Μουσεία μας.

Ταξίδια στις αξέχαστες πολιτείες της Ανατολής.

Κωνσταντινούπολη: η Πόλη του Βοσπόρου.

*Από το τεύχος αυτό ξεκινούμε τη δημοσίευση ταξιδιωτικών περιγραφών που αναφέρονται στις πολιτείες της Μ. Ασίας. Τα κείμενα υπογράφουν απλοί ταξιδιώτες - περιηγητές, με την ευθύνη του εκπαιδευτικού κ. Γεωργίου Κτενίδη.

Οιδανικός τρόπος για να προσεγγίσει κανείς την Κωνσταντινούπολη, θα ήταν από τη Θάλασσα, όπως συνηθίζοταν στους πρώτους είκοσι έξι αιώνες της ιστορίας της, που ο κόσμος την ήξερε πρώτα ως Βυζάντιο και ύστερα ως Κωνσταντινούπολη. Το πλοίο, αφήνοντας πίσω του το Αιγαίο, περνά μέσα από τα Δαρδανέλλια, τον ελληνικό Ελλήσποντο και στη συνέχεια διασχίζει τη Θάλασσα του Μαρμαρά, την αρχαία Προποντίδα. Καθώς πλησιάζουμε το ανατολικό άκρο του Μαρμαρά, βλέπουμε ξαφνικά μπροστά μας την αυτοκρατορική πόλη να διαγράφεται εντυπωσιακά ανάμεσα στις ανοιχτογάλαζες αποχρώσεις, του ουρανού και της θάλασσας. Οι τρούλοι και οι μιναρέδες της υψώνονται από τους λόφους δεξιά και αριστερά της εισόδου στο Βόσπορο, αυτό το καταπληκτικής ομορφιάς υδάτινο στενό, που χωρίζει Ευρώπη και Ασία, ξεκινώντας από το Μαρμαρά και καταλήγοντας στη Μαύρη Θάλασσα (τον Εύξεινο Πόντο των αρχαίων).

Αντικρίζουμε τη θρυλική Βασιλεύουσα. Μνημεία και ερείπια της Βυζαντίνης και της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας στεφανώνουν τους λόφους από τις δύο πλευρές του Στενού, καθώς το πλοίο κατευθύνεται στο λιμάνι, διατλέοντας το στόμιο του Κερατίου Κόλπου, για να έρθει να δέσει στο κάτω άκρο του Βοσπόρου, στην ευρωπαϊκή ακτή.

Επιτέλους, φθάσαμε στην αρχαία μητρόπολη, εκείνη στην οποία αναφέρονται οι Έλληνες, όταν λένε «στην Πόλη», εννοώντας μέσα στην Πόλη ή προς την Πόλη, τη μία και μοναδική Πόλη, που δεν χρειάζεται να προσδιοριστεί με άλλο όνομα, γιατί καμιά άλλη δεν μπορεί να συγκριθεί μαζί της. Δεν υπάρχει σε όλον τον κόσμο άλλη πολιτεία, εκτός από την Κωνσταντινούπολη, που να είναι χτισμένη σε δύο ηπείρους. Το κύριο τμήμα της, που σχηματίζει τη νοτιοανατολικότατη εσχατιά της ηπειρωτικής Ευρώπης, χωρίζεται από τα ασιατικά της προάστια με το στενό του Βοσπόρου, ένα βαθύ υδάτινο αυλάκι ανάμεσα στις δύο ηπείρους, στο βορειοδυτικό άκρο της Τουρκίας. Το ευρωπαϊκό τμήμα της Πόλης, χωρίζεται ξανά στα δύο, από το Χρυσό Κέρας, έναν κόλπο σε σχήμα κυρτού σπαθιού, όπου εκβάλλουν δύο ρεύματα γνωστά, ως

τα Γλυκά Νερά της Ευρώπης, ο Κύδαρις και ο Βαρβόξης της αρχαιότητας. Ο Κεράτιος, το Χρυσούν Κέρας των αρχαίων Ελλήνων, εκτείνεται σε μήκος οχτώ περίπου χιλιομέτρων από τα

Γλυκά Νερά, μέχρι το σημείο όπου συναντά το Βόσπορο, ενώ το πλάτος του κυμαίνεται γύρω στα 500 μέτρα. Στα τελευταία πέντε χιλιόμετρα, ο Κεράτιος διαιρεί το ευρωπαϊκό τμήμα της Πόλης σε δύο μέρη, με το μεσαιωνικό λιμάνι του Γαλατά στα βόρεια, και στα νότια, την ίδια την παλιά αυτοκρατορική πρωτεύουσα, που μερικοί προτιμούν να αποκαλούν Ισταμπούλ, μολονότι για μας τους Έλληνες, θα είναι πάντα η Κωνσταντινούπολη.

Στην αρχή η πόλη, ήταν γνωστή ως Βυζάντιο και είχε ηλικία χιλίων ετών, όταν ο Μέγας Κωνσταντίνος την έκανε πρωτεύουσα της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας, το 330 μετά Χριστόν, οπότε εκείνη πήρε το όνομα Κωνσταντινούπολη, δηλαδή Πόλη του Κωνσταντίνου, Στη συνέχεια, το 1453, η Πόλη αλώθηκε από τους Τούρκους, επί σουλτάνου Μωάμεθ Β' και έγινε πρωτεύουσα της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, με το

τωρινό της όνομα. Η Οθωμανική αυτοκρατορία, διαλύθηκε το 1923 με την ίδρυση της σύγχρονης Τουρκικής Δημοκρατίας και η πρωτεύουσα του κράτους μεταφέρθηκε στην Άγκυρα. Έτσι για πρώτη φορά, από την αρχαιότητα, η Κωνσταντινούπολη έπαψε να είναι πρωτεύουσα παγκόσμιας αυτοκρατορίας, μολονότι παραμένει η σημαντικότερη πόλη της Τουρκίας, με πληθυσμό που ξεπερνά τώρα τα δεκαεφτά εκατομμύρια, ενώ τα ευρωπαϊκά της και τα ασιατικά της προάστια, απλώνονται και από τις δύο πλευρές του Βοσπόρου, σε απόσταση από όπου μπορεί κανείς να αγναντέψει τη Μαύρη Θάλασσα.

Η παλιά Κωνσταντινούπολη, σχηματίζει μια σχεδόν τριγωνική χερσόνησο, που συνορεύει προς βορράν με τον Κεράτιο Κόλπο, προς νότο με την Προποντίδα και προς τα δυτικά με το Θεοδοσιανό Τείχος, το οποίο χτίστηκε από το Θεοδόσιο το Β' στο πρώτο μισό του 5ου αιώνα μετά Χριστόν και απλώνεται σε μήκος εφτά χιλιομέτρων πάνω από τους αμμόλοφους της Θράκης. Η περιοχή που βρίσκεται μέσα στο Θεοδοσιανό Τείχος, περιλαμβάνει επτά λόφους.

Ο βυζαντινός ιστορικός Προκόπιος, γράφει ότι η Κωνσταντινούπολη περιβάλλεται από μια γιρλάντα νερά. Η πολιτεία, χρωστά ακόμη μεγάλο μέρος της ομορφιάς της στη μοναδική της γεωγραφική θέση, λες και καβαλάει τη στενή λωρίδα θάλασσας στη συμβολή του Βοσπόρου με τον Κεράτιο Κόλπο, που τα νερά τους σμίγουν μπροστά από το ακρωτήρι του Παλατιού και κυλούν ενωμένα προς τη Θάλασσα του Μαρμαρά. Ο Γαλλός λόγιος Πιέρ Ζιλ, αποκάλεσε το Βόσπορο «το στενό που ξεπερνά όλα τα στενά, γιατί με ένα κλειδί ανοίγει και κλείνει δύο κόσμους, δύο θάλασσες». Οι δύο θάλασσες, είναι το Αιγαίο πέλαγος και ο Εύξεινος Πόντος, και οι δύο κόσμοι είναι η Ευρώπη και η Ασία, μιας και στη διάρκεια της ιστορίας, ο Βόσπορος και ο Ελλήσποντος υπήρξαν τα κύρια σταυροδρόμια ανάμεσα στις δύο ηπείρους. Και ακριβώς όπως η Τροία, εξαιτίας της θέσης της, έλεγχε τα στενά στα προϊστορικά χρόνια, έτσι και η Βασιλεύουσα στο Βόσπορο κρατούσε τα κλειδιά για τους δύο κόσμους και τις δύο θάλασσες, από τα παλιά χρόνια μέχρι σήμερα.

Τιμή στην πρώτη προσφυγική γενιά των Σμυρνιών.

Ο Σύλλογος Σμυρναίων Ν. Ιωνίας Αττικής, στις 13 Ιανουαρίου 2008, τίμησε τα μέλη του πρώτης γενιάς που με την Καταστροφή του 1922 σώθηκαν και ἤρθαν εδώ, στην άλλη πλευρά του Αιγαίου.

Η μνήμη του τόπου, η καθημερινή ζωή, τα ἡθη, τα ἔθιμα, ο πολιτισμός διασώθηκαν μέσα από τη δική τους μνήμη, όπως και όλων των προσφύγων της Μ. Ασίας.

Άνθρωποι ξεριζωμένοι, γυμνοί «σφαγμένοι», «που είδαν έναν Σκάμαντρο να ξεχειλάει κουφάρια», όπως λέει ο ποιητής, ἤρθαν, όπως - όπως, στην Ελλάδα. Οικογένειες αποδεκατισμένες, σκορπισμένες στα τέσσερα σημεία του ορίζοντα!

Δεν είχαν τίποτα! Είχαν μόνο τα χέρια τους! Είχαν μόνο το μυαλό, που προσπαθούσε να γιατρέψει την ψυχή! Είχαν μόνο την Παιδεία και την εμπειρία της ζωής τους, για να κάνουν την αρχή στο νέο τόπο!

Αγωνίστηκαν. Έφτιαξαν σιγά - σιγά τη ζωή τους και ρίζωσαν και πρόκοψαν. Μα δεν ξέχασαν!

Οι καθημερινές συζητήσεις στα σπίτια των προσφύγων για την ΠΑΤΡΙΔΑ έκαναν τα παιδιά τους, τη δεύτερη γενιά, να περπατάει νοερά στις γειτονιές, τα χωριά και τις πόλεις τους και να σχηματίζει τη δική της πατριδα μέσα από τη δική τους ΜΝΗΜΗ.

Εκτός από τη συμβολή τους στα Γράμματα, τις Τέχνες, τον Πολιτισμό, κληροδότησαν και τον πολιτισμό της καθημερινής ζωής, τον «ελάσσονα πολιτισμό» όπως λέγεται: Τα φαγητά, τον τρόπο ζωής, τα γλέντια, τις συνήθειες, τα ἡθη, τα ἔθιμα, το επίπεδό τους, όπως θα λέγαμε σήμερα.

Οφείλεται τιμή σ' αυτούς για το παράδειγμα ζωής που δώσανε, για τον απίστευτο αγώνα επιβίωσης, για τους αγώνες τους, για το συναισθηματικό πλούτο που κληροδότησαν στα παιδιά τους, καλλιεργημένο και από τα δεινά που έζησαν.

Τιμήθηκαν με αναμνηστικές πλακέτες έξι μέλη του Συλλόγου, πρώτης γενιάς και στο πρόσωπό τους τιμήθηκαν όλοι οι Σμυρνιοί και Μικρασιάτες πρώτης γενιάς.

Έλαβαν τιμητική πλακέτα (αλφαριθμητικά).

1. Η κ. **Εύχαρις Γιαλούρη**, που γεννήθηκε στη Σμύρνη το 1914 από τον Φιλήμονα και την Αναστασία Γιαλούρη. Με τη Μικρασιατική Καταστροφή το 1922 η μητέρα με 6 παιδιά ἤρθε στην Ελλάδα. Ο πατέρας έμεινε αιχμάλωτος στην Τουρκία. Ήρθε στην Ελλάδα μέσω του Ερυθρού Σταυρού και συνάντησε την οικογένειά του μετά 1 χρόνο. Έμειναν στη Ν. Ιωνία. Η κ. Γιαλούρη πήγε στο Ιδ. Σχολείο του «Μεγαρέως» στα Πατήσια, όπως και ο αδελφός της Νίκος, γνωστός αρχαιολόγος, το οποίο έπαιρνε δωρεάν μαθητές προσφυγόπουλα. Φοίτησε και στο 1ο Δημ. Σχολείο Ν. Ιωνίας καθώς και στο Γυμνάσιο Ν. Ιωνίας. Σπούδασε με υποτροφία πιάνο στο Ελληνικό Ωδείο από όπου πήρε διπλωμα δεξιοτεχνίας. Ασχολήθηκε με το κλασικό τραγούδι (υψίφωνος). Έχει δύο κόρες και εγγόνια.

2. Η κ. **Νίκα Μήλα**, γεννήθηκε στα Βουρλά το 1920 από τη Μαρία και τον Ιωάννη Σόλτζη. Η μητέρα της χήρεψε και με την Καταστροφή έφερε μόνη τα παιδιά της στην Ελλάδα. Στα δύο αγόρια φόρεσε μαντήλι, για να μην τα βλέπουν οι Τούρκοι και τα πάρουν. Το ένα αγόρι χάθηκε και

βγήκε στη Θεσσαλονίκη. Η υπόλοιπη οικογένεια στο Ναύπλιο. Αργότερα βρέθηκαν, εγκαταστάθηκαν στη Ν. Ιωνία, όπου η μάνα δούλεψε σκληρά για να τα μεγαλώσει. Η κ. Νίκη έκανε οικογένεια και απέκτησε 2 αγόρια και ένα κορίτσι.

- 3) **Σπυρίδωνας Μήλας:** Γεννήθηκε στο Μπουρνόβα της Σμύρνης το 1914. Με την καταστροφή ἤρθε στην Αθήνα με τη μητέρα και τα τέσσερα αδέλφια του. Ο πατέρας του Παύλος Μήλας πιάστηκε αιχμάλωτος και ἤρθε αργότερα στην Αθήνα με την ανταλλαγή αιχμαλώτων. Μείνανε στην Καισαριανή στα αντίσκηνα. Ήταν αυτοδιδακτος. Τελείωσε 3 τάξεις του Νυχτερινού Δημοτικού Σχολείου του Συλλόγου «Παρνασσός». Ποιητής και Πεζογράφος. Έχει εκδώσει περί τα 40 έργα. Σε διεθνή διαγωνισμό, όπου έλαβαν μέρος λογοτέχνες από 45 χώρες πήρε 10 βραβείο για το διήγημά του το σχετικό με την προσφυγιά «Ο Θησαυρός της γριάς Ελπινίκης». Ο Θησαυρός δεν ήταν άλλο από ένα κουτάκι που έφερε η ηρωίδα από τη Μ. Ασία. Έχει πάρει βραβείο «Ιπεκτσί» το 1983 και το 1987. Εργάστηκε ως δημοσιογράφος σε εφημερίδες και στην EPT. Στη Ν. Ιωνία εγκαταστάθηκε το 1964, όταν νυμφεύθηκε, μετά το τέλος των ταλαιπωριών του, λόγω των πολιτικών του πεποιθήσεων, την κ. Μαρίτσα Κουτσαφτοπούλου. Πέθανε ξαφνικά από καρδιά στις 29 Νοεμβρίου 2007, σε ηλικία 93 ετών.

- 4) **Τραβασάρος Δημήτριος:** Γεννήθηκε στη Σμύρνη το 1914. Με την Καταστροφή η μητέρα του ἤρθε στην Ελλάδα με τα 5 παιδιά της, τα οποία είχε δεμένα με σκοινί για να μην τα χάσει! Ο πατέρας αιχμάλωτος ἤρθε μετά λίγους μήνες στην Ελλάδα. Έμειναν στο Γκαζοχώρι (Γκάζι) και αργότερα ἤρθαν στους Ποδαράδες (Ν. Ιωνία). Εργάσθηκε και έκανε οικογένεια στη Ν. Φιλαδέλφεια. Έχει 2 κόρες.
- 5) **Τσάκωνας Ιωάννης:** Γεννήθηκε στη Σμύρνη το 1912. Η οικογένειά τους κατόρθωσε να ἤρθει, με την Καταστροφή, στην Ελλάδα ολόκληρη οι δύο γονείς και 8 παιδιά. Εγκαταστάθηκε στη Ν. Ιωνία, όπου απέκτησε δική του οικογένεια. Έχει 2 κόρες.

- 6) **Τσάμπου Παρασκευή:** Γεννήθηκε στο Αϊδίνι το 1922. Με την Καταστροφή την έφερε μωρό σαράντα ημερών η μάνα, μόνη στην Ελλάδα. Ο πατέρας ἤρθε αργότερα. Εγκαταστάθηκε στη Ν. Ιωνία, όπου έζησε και έκανε τη δική της οικογένεια. Έχει 1 κόρη και ένα γιό.

ΙΩΝΕΣ ΘΕΤΙΚΟΙ ΦΙΛΟΣΟΦΟΙ.

Τη Δευτέρα, 7 Απριλίου 2008, στα πλαίσια των πολιτιστικών εκδηλώσεων του ΚΕ.ΜΙ.ΠΟ., ο μαθηματικός - συγγραφέας κ. Εύαγγελος Σπανδάγος, παρουσίασε το θέμα: «Ιωνες Θετικοί Φιλόσοφοι». Συγκεκριμένα αναφέρθηκε στο έργο 16 Ιώνων Θετικών φιλοσόφων. Θα πρέπει να σημειώσουμε ότι ο κ. Σπανδάγος ήταν ο πρώτος που εξέδωσε ή παρουσίασε στην Ελλάδα τα έργα 30

αρχαίων Ελλήνων μαθηματικών και αστρονόμων. Έχει βραβευθεί δύο φορές από την Ακαδημία Αθηνών και έχει τιμηθεί για το έργο του από πολλούς φορείς.

Από τον ομιλητή παρουσιάστηκαν τα έργα και ο βίος των φιλοσόφων που σε συντομία παραθέτουμε.

α) Θαλής ο Μιλήσιος (640 - 546 π.Χ.). Όπως είναι γνωστό ο Θαλής διακρίθηκε σε πολλούς τομείς της γνώσεως (μαθηματικά, αστρονομία, μηχανική, φυσική και φιλοσοφία). Εκεί όμως που ο «διρυτής της σοφίας» διέπρεψε είναι η γεωμετρία γεγονός που του εξασφάλισε τον τίτλο του «πατέρα της γεωμετρίας».

β) Πολυγνώτης από τη Μίλητο (6ος π.Χ. αιώνας). Μαθήτρια και σύντροφος του Θαλή. Κατά πληροφορίες αρχαίων συγγραφέων συνέβαλε στην απλοποίηση των αριθμητικών συμβόλων.

γ) Αναξίμανδρος (611-546 π.Χ.). Ο Μιλήσιος Αναξίμανδρος υπήρξε φυσικός, μαθηματικός, αστρονόμος, μετεωρολόγος και γεωγράφος. Θεωρείται ένας από τους εκπροσώπους της Ιωνικής Σχολής, Διατύπωσε δική του θεωρία σχετικά με την ερμηνεία του Σύμπαντος και συνέταξε πρώτος χάρτη της Ουράνιας Σφαίρας. Πρώτος επίσης διατύπωσε την ισοδυναμία μάζας - ενέργειας.

δ) Μανδρούάτης (6ος π.Χ. αιώνας). Από την Πριήνη της Ιωνίας. Αστρονόμος και γεωμέτρης. Μαθήτης του Θαλή.

ε) Μανδρόλυτος (6ος π.Χ. αιώνας). Αστρονόμος και γεωμέτρης από την Πριήνη.

στ) Αναξιμένης (560 - 500 π.Χ.). Ο Αναξιμένης ο Μιλήσιος ήταν μαθητής και διάδοχος του Αναξίμανδρου. Ασχολήθηκε κι αυτός με την αστρονομία, τη μετεωρολογία, τη φυσική και τη φιλοσοφία. Κατά τον Διογένη το Λαερτίο έγραψε έργα στην Ιωνική διάλεκτο, τα οποία δεν σώθηκαν.

ζ) Εκαταίος ο Μιλήσιος (6ος - 5ος π.Χ. αιώνας). Πρόκειται για το «γεωγράφο όλης της Οικουμένης», όπως τον αποκαλούν οι αρχαίοι ιστορικοί. Αναφέρεται γεωγραφικό έργο του με τίτλο «Γῆς Περίοδος», που έχει χαθεί.

η) Ηράκλειτος (540 - 480 π.Χ.). Πρόκειται για το φυσικό φιλόσοφο με το γιγαντιαίο ανάστημα. Οι θεωρίες του ήταν επηρεασμένες από τον ιωνικό ορθολογισμό και τον πυθαγορικό μυστικισμό. Δίδασκε, εκτός των άλλων, για τη μετατροπή της ύλης σε ενέργεια και την περιοδική γένεση και καταστροφή των ήλιακών συστημάτων στο σύμπαν. Είναι ο πρώτος επιστήμονας στον κόσμο που διατύπωσε το φαινόμενο της εντροπίας, σύμφωνα με το οποίο οι μεγάλες μεταβολές δεν είναι αντιτρεπτές.

θ) Αναξαγόρας (500 - 424 π.Χ.). Ο Αναξαγόρας από τις Κλαζομενές ήταν μάλλον μαθητής του Αναξιμένους. Ο Αναξαγόρας πρώτος δίδαξε, εκτός των άλλων, ότι ο Ήλιος δεν είναι ο θεός Απόλλων αλλά διάπυρη σφαίρα και ότι η Σελήνη είναι γεώδης και έχει κοιλάδες και όρη. Μεγάλο θαυμασμό προκαλεί η θεωρία του ότι υπάρχουν κι άλλα ήλιακά συστήματα όπως το δικό μας.

ι) Ξενοφάνης (560 - 470 π.Χ.). Ο Ξενοφάνης ο Κολοφώνιος διατύπωσε πρώτος την άποψη ότι η ήλιακή θερμότητα είναι η αιτία της παραγώγης των μετεωρολογικών φαινομένων. Κατά τον Ξενοφάνη το Σύμπαν είναι σφαιρικό, πεπερασμένο και αιώνιο.

ια) Αρτέμων (6ος π.Χ. αιώνας). Ο Αρτέμων από τις Κλαζομενές ήταν

περίφημος μηχανικός. Αναφέρεται ένα έργο του «Περὶ Βλητικῆς» το οποίο χάθηκε.

ιβ) Εύδοξος (408 - 355 π.Χ.). Μαθηματικός (εκτός των άλλων ειδικοτήτων του) με γιγαντιαίο ανάστημα ήταν ο Εύδοξος ο Κνίδιος, ο επιλεγόμενος και «μέγας Εύδοξος» ή «ένδοξος Εύδοξος». Διακρίθηκε και ως αστρονόμος, γιατρός και φυσικός. Ο Εύδοξος είναι ο σωτήρας των αρχών των αρχαίων ελληνικών μαθηματικών, μετά την κρίση που προκάλεσε η εμφάνιση των ασύμμετρων αριθμών και των ασύμμετρων μεγεθών. Στον Εύδοξο οφείλεται όλη σχεδόν η ύλη του 5ου βιβλίου των «Στοιχείων» του Ευκλείδου, δηλαδή του βιβλίου που προκαλεί το μεγαλύτερο θαυμασμό, διότι περιέχει τη γενική θεωρία των αναλογιών. Η συμβολή του στην ιστορία της αστρονομίας υπήρξε σπουδαία. Ήταν ο πρώτος Έλληνας αστρονόμος για τον οποίο γνωρίζουμε ότι εργάστηκε με πλήρη κατανόηση της αντιληψης της ουράνιας σφαίρας και ο πρώτος ο οποίος προσπάθησε να κατασκευάσει ένα σύστημα βασιζόμενος στα μαθηματικά, ώστε να εξηγήσει τις ανωμαλίες στις κινήσεις του Ήλιου, της Σελήνης και των Πλανητών, όπως φαίνονται αυτές από τη Γη. Περίφημη είναι η θεωρία του «Περὶ των ομοκέντρων σφαιρών».

ιγ) Σκύλαξ (5ος π.Χ. αιώνας). Γεωγράφος, μαθηματικός από τα Καρύανδρα. Τον αναφέρουν οι Στράβων στα «Γεωγραφικά» και το λεξικό «Σούνδα». Ο Στράβων γράφει ότι είχε συντάξει χάρτη της περιοχής των Ηρακλείων Στηλών.

ιδ) Αιτόλουκος (4ος - 3ος π.Χ. αιώνας). Περιπατητικός φιλόσοφος, αστρονόμος, παρατηρητής και μαθηματικός. Γεννήθηκε στην Πιττάνη το 360 περίπου π.Χ. Είναι συγγραφέας δύο αστρονομικών πραγματεών με τίτλους: «Περὶ κινούμενης σφαίρας» και «Περὶ επιτολών και δύσεων των αστέρων», τα οποία θεωρούνται τα αρχαιότερα έργα μαθηματικής αστρονομίας που σώθηκαν.

ιε) Φανίας (4ος - 3ος π.Χ. αιώνας). Ο Φανίας από την Έφεσο ήταν φυτολόγος. Έγραψε μια πραγματεία περὶ φυτών, η οποία χάθηκε. Αποστάσματα έχει σώσει ο Αθηναίος.

ιστ) Θέων (2ος μ.Χ. αιώνας). Ο μαθηματικός και αστρονόμος Θέων (δεν έχει σχέση με τον Θέωνα τον Αλεξανδρέα, τον πατέρα της Υπατίας), γεννήθηκε στη Σμύρνη το 2^ο μισό του 2ου μ.Χ. αιώνα. Έχει σωθεί ένα θαυμάσιο έργο του με τίτλο «Τῶν κατὰ τὸν μαθηματικὸν χρησίμων εἰς τὴν Πλάτωνος ἀνάγνωσιν». Πρόκειται για το πρώτο φροντιστηριακό βιβλίο στον κόσμο, εφόσον σκοπό είχε να προετοιμάσει τους μελετητές των έργων του Πλάτωνος και τους υποψήφιους σπουδαστές της Ακαδημίας. Το βιβλίο αυτό ερμηνεύει τα μαθηματικά, την αστρονομία και τη μουσική των πλατωνικών διαλόγων και αποτελεί πηγή πληροφοριών για τις πυθαγόρεις μελέτες σχετικά με τους κλάδους αυτούς.

Ο Πλάτων μετά από ένα ναυάγιο, καθησυχάζει τους συντρόφους του ότι οι κάτοικοι της περιοχής είναι πολιτισμένοι εφόσον στην παραλία έχουν χαραχθεί γεωμετρικά σχήματα.

Ο Ιερομάρτυρας Γεώργιος ο Νεαπολίτης

Οιερομάρτυρας Γεώργιος ο Νεαπολίτης γεννήθηκε γύρω στο 1730 και καταγόταν από τη Νεάπολη (Νεβ Σεχήρ) Καππαδοκίας. Ήταν ιερέας και δέπτρεπε ως εφημέριος στο Ναό της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, στην πατρίδα του τη Νεάπολη.

Το 1797 προσκλήθηκε από κατοίκους της Μαλακοπής, που απειχε ἔξι ὥρες από τη Νεάπολη, με σκοπό να ιερουργήσει σε μια μεγάλη γιορτή, επειδή ο ιερέας τους ήταν ασθενής. Ήταν η εποχή των Ορλωφικών και οι Τούρκοι είχαν εγείρει φοβερούς διωγμούς κατά των χριστιανών και ιδιαίτερα κατά των κληρικών. Ο ιερέας Γεώργιος γέροντας και καχεκτικός, αν και γιώριζε τους κινδύνους, δέχθηκε ευχαρίστως την πρόσκληση, ανέβηκε στο γαιδουράκι του και ξεκίνησε.

Ενώ πλησίαζε στη Μαλακοπή και κοντά στη Θέση Κόμπια Ντερέ (ρεματιά), εξαγριωμένοι Τούρκοι τσοπάνηδες τον λήστευσαν, τον γύμνωσαν και τέλος τον σκότωσαν. Η αποτρόπαια αυτή πράξη ολοκληρώθηκε με την εγκατάλειψη του νεκρού σε παρακείμενο φαράγγι. Οι Χριστιανοί της Μαλακοπής μη γνωρίζοντες τα γεγονότα περίμεναν την άφιξη του, ενώ παράλληλα ανησύχησαν και οι Νεαπολίτες για την παρατεινόμενη απουσία του. Πήραν λοιπόν τον δρόμο προς αναζήτηση του ιερέα τους, τον οποίο ἐκπληκτοί βρήκαν στο εν λόγω φαράγγι, συνειδητοποιώντας φυσικά τι είχε προηγηθεί. Αμέσως και με πολλές προφυλάξεις, από τον φόβο των εξαγριωμένων Τούρκων, τον κήδευσαν εκεί που τον βρήκαν και τοποθέτησαν πάνω στον τάφο πέτρα η οποία έφερε χαραγμένη την εξής απλή επιγραφή «Ιερεὺς Γεώργιος».

Ο Γ.Ασκετόπουλος γράφει στο βιβλίο του «Βίος και θαύματα του Ιερομάρτυρος Γεωργίου του Νεαπολίτου, Αθήναι 1952»:

«... Άλλα εν πρώτοις θα αναφέρω την εύρεσιν του ιερού λειψάνου, κατά την διήγησιν γνωστών κυριών ότε ήμουν εν Νεαπόλει γενικός διευθυντής των σχολείων, προ 50 περίπου ετών (1904 - 1914). Κατ' εκείνας τας ημέρας είδεν ἔνα ὄνειρο χήρα γυναίκα ευσεβής χριστιανή κατά το οποίον της εφάνη ο Όσιος Γεώργιος και της είπεν ὅτι καθ' οδὸν ότε επήγαινε εἰς την Μαλακοπήν κ.τλ

Έντρομος ηγέρθη τότε η γυνή και μετέβη εἰς την οικίαν γνωστού της δημογέροντος, εἰς τον οποίον διηγήθη τα διατρέξαντα. Δεν ήτο δυνατόν να αναβάλουν περισσότερον χρόνον και ἐσπευσαν εἰς το υποδειχθέν μέρος και εκεί εύρον το ιερόν Λειψάνου του Οσίου Γεωργίου και μια πέτρα με τας λέξεις Γεώργιος Ιερεύς, μοισχοβλούσε δε το Λειψάνον, το ἔβαλαν σε μια κάσα και το τοποθέτησαν στο σπίτι του παπά Βασιλείου συνεφημερίου του παπά Γεωργίου του Νεομάρτυρος».

Ήλθε το έτος 1924. Γινόταν η ανταλλαγή των πληθυσμών και οι Έλληνες της Καππαδοκίας ετοιμάζονταν να έλθουν στην Ελλάδα. Ο τότε εφημέριος του Ι. Ναόυ Κοιμήσεως Θεοτόκου, Αρχιμανδρίτης Ιγνάτιος Αναστασιάδης, θεώρησε πρώτιστο καθήκον του την ασφαλή μεταφορά του λειψάνου του Νεομάρτυρος από τον Ι.Ν. Κοιμήσεως της Θεοτόκου στη Νεάπολη, όπου είχε εν τω μεταξύ τοποθετηθεί, στην παραλία της Μερσίνας και στη συνέχεια στην Ελλάδα.

Η Ραχήλ Δημητριάδου Δαμβακάκη, ανιψιά του Αρχιμανδρίτη Ιγνάτιου Αναστασιάδη, την χρονιά εκείνη ήταν 12 χρονών. Αναφέρει στην καταγεγραμμένη προσωπική της μαρτυρία:

«Ήταν μια ωραία πόλη με διεθνές λιμάνι. Εκεί (στη Μερσίνα) έμειναν 15 ημέρες σε αποθήκες με πολλούς Έλληνες που είχαν συγκεντρωθεί τελικά στοιβάχτηκαν σ' αμπάρια του πλοίου

* Ευχαριστώ θερμά τον Πανοσιολογιότατο Αρχιμανδρίτη και Προϊστάμενο του Ι. Ναόυ Αγ. Ευσταθίου Νεαπόλεως Ν. Ιωνίας, κ. Θεόφιλο Μπουγιουλέκα για τα βιβλία και τις σημεώσεις που με προθυμία μου διέθεσε.

ΕΡΜΗΣ της εταιρείας ΕΜΠΕΙΡΙΚΟΥ».

Αφού έφθασαν στην ελεύθερη Ελλάδα, το ιερό και θαυματουργό Λειψάνο του Ιερομάρτυρος παραδόθηκε στους Νεαπολίτες. Να σημειωθεί ότι εκτός από το Λειψάνο έφεραν στην Ελλάδα την τίμια Κάρα του Αγ. Γρηγορίου Νύσσης, τεμάχια από τα ιερά λειψάνα των Αγ. Θεοδώρων Τήρωνος και Στρατηλάτου, καθώς και ιερά σκευή εικόνες, καντήλια και εξαπέρευγα, τα οποία παρέμειναν φυλαγμένα για 10 χρόνια στο κατάστημα-παντοπωλείο του Ιπποκράτη Μητσογιαννάκη στον Πειραιά.

Το 1925 το Υπουργείο Πρόδονιας και η Επιτροπή Αποκαταστάσεως Προσφύγων (Ε.Α.Π.), παραχώρησε ἔκταση σε περιοχή της Ν. Ιωνίας με σκοπό τη δημιουργία νέου συνοικισμού για εγκατάσταση των εκ Νεβ Σεχήρ (Νεαπόλης) προερχομένων προσφύγων με το όνομα «Νέα Νεαπόλις».

Μέχρι το 1934 είχαν εγκατασταθεί 400 οικογένειες, οι οποίες παράλληλα είχαν αρχίσει να δραστηριοποιούνται με σκοπό τη δημιουργία κοινοχρήστων και κοινοφελών έργων και ιδιαίτερα για την απόκτηση Ι. Ναού. Με το υπ' αριθμ.: 1652/24.6.1934 διορίσθηκε από την Ιερά Αρχιεπισκοπή Αθηνών Εκκλ. Επιτροπή, για την ανέγερση προσωρινού ξυλοπαγού Ι. Ναού, στο όνομα του Αγ. Ευσταθίου. Στις 15.7.34 έγινε η πρώτη Θεία Λειτουργία από τον Πανοσιολογιότατο Αρχιμανδρίτη Ιγνάτιο Αναστασιάδη. Τον ίδιο χρόνο αποφασίσθηκε η μεταφορά, στον ξυλοπαγή αυτό Ναό, των ιερών Λειψάνων του Ιερομάρτυρα Γεωργίου του Νεαπολίτου.

Την Κυριακή 1.9.1954 μετά την Θεία Λειτουργία, η οποία είχε πανηγυρικό χαρακτήρα και με την συμμετοχή του θεοφιλεστάτου Επισκόπου Πατάρων Μελετίου, ιερέων και ενοριτών, έγινε η επίσημη μετακομιδή όλων αυτών των πνευματικών θησαυρών του Γένους μας από τον Πειραιά στον οικείο τους τόπο, την συνοικία της Νεαπόλεως. Η επίσημη αγιοποίηση του Ιερομάρτυρα Γεωργίου, έγινε πριν από 30 χρόνια περίπου, με ενέργειες του Πανοσιολογιότατου Αρχιμανδρίτη κ. Θεόφιλου Μπουγιουλέκα προϊσταμένου για 40 χρόνια στον Ι. Ναό Αγ. Ευσταθίου. Στην προσπάθειά του αυτή πολύτιμη στάθηκε η βοήθεια του Μητροπολίτη Πριγκιπονήσων του Οικ. Θρόνου κ. Ιακώβου, ο οποίος κατέγεται από τη Νεβ Σεχήρ.

Ο σημερινός περικαλλής λιθόκτιστος Ι. Ναός του Αγ. Ευσταθίου ξαναχτίστηκε μετά το 1952 με πολλούς κόπους και ἔξοδα και πάντοτε με την συμπαράσταση του Συλλόγου Κυριών «Νεαπόλις Καππαδοκίας».

Κάθε χρόνο στις 3 Νοεμβρίου στην Εκκλησία του Αγ. Ευσταθίου εορτάζεται η μνήμη του νέου Ιερομάρτυρος Γεωργίου του Νεαπολίτου και η Ιερή ακολουθία που ψάλλεται είναι σύμφωνα με την Αγιορείτικη Μοναστική Πολιτεία.

Παρ' όλο που ο περισσότερος κόσμος δεν γνωρίζει για την ύπαρξη του Αγίου Αυτού, εντούτοις πλήθος πιστών προσέρχεται στην Εκκλησία του Αγ. Ευσταθίου για να προσκυνήσει το Σκήνωμα του εν λόγω Ιερομάρτυρος.

Κική Αμπατζόγλου - Ζευγώλη, Νεαπόλη Νέα Ιωνία

«Τα Εκκλησιαστικά κειμήλια τις καθ' ημάς Ανατολής στους Ναούς της Νέας Ιωνίας».

I.N. Ζωδόχου Πηγής, Ο Ενταφιασμός του Ιησού.

Η εικόνα στο κάτω μέρος φέρει τήν εξής επιγραφή στα Καραμανλίδικα:

«Ἐφέντιμος Ἰησοῦς Βάλιτεσι, μυροφόρος Τησεχλλ
λερ, Ιωσήφ Νικόδημος δε Ιω μεζαρά Τέφνεττικλε

8 Απόδοση στα Ελληνικά: Τον Κύριο ημών Ιησού Χριστό,
οι μυροφόρες, ο Ιωσήφ, ο Νικόδημος, ο Ιω (μαθητής
Ιωάννης) και η μητέρα του, προετοιμάζουν για την ταφή.

Πριν ένα χρόνο περίπου, άρχισε να υλοποιείται ένας στόχος που απασχολούσε τη σκέψη μας πολύν καιρό.

Πρόκειται για την καταγραφή και παρουσίαση των Εκκλησιαστικών κειμηλίων από τη Μικρά Ασία που υπάρχουν και φυλάσσονται σε Ναούς της Νέας Ιωνίας.

Το ότι υπήρχαν κειμήλια στους Ναούς δεν ήταν κάτι εντελώς άγνωστο, η ποσότητα όμως και η ποικιλία τους ήταν σε ελάχιστους γνωστή, κυρίως δε σε όσους έχουν άμεση σχέση με το χώρο της Εκκλησίας, όπως ο Επισκοπός, οι Ιερείς, οι επίτροποι κ.λπ. καθώς και σε όσους έχουν ασχοληθεί με τη Μικρασιατική λαογραφία και παράδοση.

Το όλο εγχείρημα, όπως είναι φυσικό, ξεκίνησε από μία ενημερωτική συζήτηση στο γραφείο του Σεβασμιότατου Μητροπολίτη Νέας Ιωνίας και Φιλαδελφείας κ.κ. Κωνσταντίνου, ο οποίος μας δέχθηκε με τη γνωστή ευγένεια και προσήνειά του και αφού μας άκουσε υιοθέτησε ευχαρίστως τη πρότασή μας και μας ενεθάρρυνε να αρχίσουμε απευθυνόμενοι, με τις ευλογίες του, στους προϊσταμένους των ναών που διέθεταν αυτούς τους θησαυρούς.

Η βοήθειά τους ήταν αμέριστη και καθοριστική για το αποτέλεσμα. Μας διέθεσαν όσα στοιχεία διέθεταν, μας οδήγησαν σε όλους τους χώρους, μας παρουσίασαν «θησαυρούς» και χειρίστηκαν για τις ανάγκες της φωτογράφισης αντικείμενα που εμείς από σεβασμό ή και δέος, δεν θα τολμούσαμε να αγγιξουμε.

Ιερά Λειψανα, Ιερά Σκεύη, εικόνες, ξυλόγλυπτα, επιτάφιοι.

Εκατοντάδες κειμήλια αξιοποιημένα η παραμελημένα, συντρημένα ή φθαρμένα, εμφανή ή σε αφάνεια. Είναι φυσικό. Έχουν περάσει 85 χρόνια από τότε που έκαναν το μεγάλο ταξίδι. Η ηλικία τους κάποιες φορές ξεπερνάει τους δύο αιώνες και οι συνθήκες μέσα από τις οποίες διασώθηκαν και ακόμη μέχρι σήμερα κάποια διασώζονται, κάθε άλλο από ιδανικές θα μπορούσαν να χαρακτηριστούν.

Όλα όμως, βαρύτιμα και απέριττα, περίτεχνα και απλοϊκά, μεγαλόπρεπα και φτωχικά, διατηρούν μια μοναδική γοητεία.

Οι επιγραφές και οι υπογραφές τους, όπου αυτές υπάρχουν, στα ελληνικά ή στα καραμανλίδικα μιλούν για τις Εκκλησίες, τους τόπους, τις χρονολογίες, τους δωρητές. Καλογραμμένα ή ανορθόγραφα αναπέμπουν ευχές και δεήσεις επισημαίνοντας το έντονο Θρησκευτικό συναίσθημα των κατοίκων της καθ' ημάς Ανατολής.

Η συγκομιδή είναι καλή και η ευθύνη όλων μας, που προκύπτει μετά από τη γνώση της ύπαρξής τους, μεγάλη.

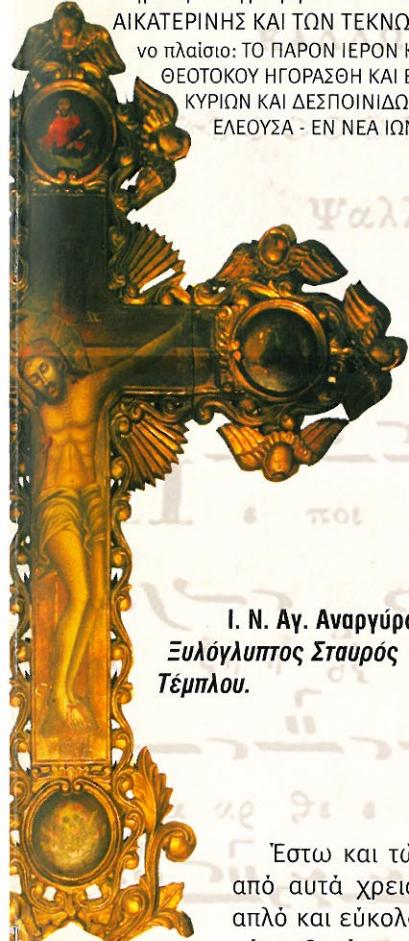
I.N. Κοιμήσεως της Θεοτόκου. Επιτάφιος της Θεοτόκου.

Κεντημένη υπογραφή: «ΜΝΗΣΘΗΤΗ ΚΥΡΙΕ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΤΕΚΝΩΝ ΑΥΤΩΝ 1901.» Επιγραφή στο ξύλινο πλαίσιο: ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΙΕΡΟΝ ΚΕΙΜΗΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΗΓΟΡΑΣΘΗ ΚΑΙ ΕΔΩΡΗΘ ΥΠΟ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ ΚΥΡΙΩΝ ΚΑΙ ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΩΝ ΕΝΟΡΙΑΣ ΝΕΠΟΛΕΩΣ - Η ΑΓΙΑ ΕΛΕΟΥΣΑ - ΕΝ ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ ΤΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 15η ΑΘΗΝΑΙ»

I.N. Αγ. Κωνσταντίνου. Θεομήτωρ.

Υπογραφή στα καραμαλίδικά:
«χ” ελησάβετην χαργετη»

I. N. Αγ. Αναργύρων.
Ξυλόγλυπτος Σταυρός
Τέμπλου.

I. N. Αγ. Γεωργίου.
Ποτήριο από
την Κερμίρα Καππαδοκίας.

Έστω και τώρα υπάρχει δυνατότητα να διασωθούν όσα από αυτά χρειάζονται φροντίδα και συντήρηση. Δεν είναι απλό και εύκολο έργο, το αντίθετο θα λέγαμε. Πρέπει όμως πάση θυσία να γίνει, είναι χρέος μας. Ο χρόνος κυλά εις βάρος τους.

Το περιεχόμενο της καταγραφής με στοιχεία περιγραφής των κειμηλίων, θα εκδοθεί σύντομα από το ΚΕ.ΜΙ.ΠΟ. σε ένα επιμελημένο λεύκωμα με τον τίτλο:

«Τα Εκκλησιαστικά κειμήλια της καθ' ημάς Ανατολής στους Ναούς της Νέας Ιωνίας».

Έχουμε την πεποίθηση ότι η έκδοση αυτή θα αποτελέσει ερέθισμα για μια άλλη αντιμετώπιση των κειμηλίων και στόχο έρευνας και μελέτης.

Γεράσιμος Λυκούδης

I.N. Αγ.Στεφάνου. Ο Άγιος Στέφανος.

(Ο λιθοβολισμός του Άγιου)

«Διά χειρός Γεωργίου Σινωπέως 1838 Ιανουαρίου 30»

«ΤΡΙΑ ΑΛΦΑ»

Η μόνη μεγάλη βιομηχανία της Νέας Ιωνίας που επιβιώνει.

Στη διασταύρωση των οδών Αλ. Παναγούλη και Εργασίας συναντά κανείς αγέρωχο στο χρόνο το βιομηχανικό συγκρότημα «ΤΡΙΑ ΑΛΦΑ». Πρόκειται για το μοναδικό ίσως βιομηχανικό συγκρότημα, που επιβιώνει στη Νέα Ιωνία.

Είχαμε την ευκαιρία να επισκεφθούμε τις εγκαταστάσεις του πρόσφατα και να συνομιλήσουμε,

για πολλή ώρα με τον Πρόεδρο της Ανωνύμου Εταιρείας κ. Μηνά Εφραίμογλου για το ιστορικό του εργοστασίου αλλά και για τις απόψεις του σχετικά με την εξέλιξη της Κλωστοϋφαντουργίας στο Δήμο μας και την ουσιαστική εξαφάνισή της στις μέρες μας.

Η περιήγηση στους χώρους της ΤΡΙΑ ΑΛΦΑ δεν είναι μια απλή υπόθεση. Χρειάζεσαι χρόνο και διάθεση, ώστε να επισκεφθείς όλα τα τμήματα και να αφομοιώσεις όλες τις πληροφορίες που με ευγένεια και υπομονή σου δίνουν ο ίδιος ο κ. Εφραίμογλου, ο γιός του Δημήτρης και οι συνεργάτες τους.

Φωτογραφίσαμε σχεδόν τα πάντα. Μείναμε έκπληκτοι από τα ιστορικά στοιχεία, που είδαμε να προκύπτουν το ένα μετά από το άλλο: το πρώτο - πρώτο τμήμα, το κεραμοσκεπές του εργοστασίου, το πηγάδι που αντλούσαν νερό απευθείας από τον Ποδονίφτη, που περνούσε από κάτω, τους χώρους καταφυγής σε περίπτωση βομβαρδισμού κλπ.

Το ΤΡΙΑ ΑΛΦΑ σήμερα απασχολεί μόνον 30 εργαζόμενους, όταν στα χρόνια της ακμής του, το εργατικό δυναμικό του υπερέβαινε τα 300 άτομα και τα κασμήρια του ήταν συνώνυμα της υψηλής ποιότητας. Πρόκειται για μια μεγάλη καθετοποιημένη επιχείρηση αφού έχει όλα τα τμήματα που απαιτούνται ώστε απ' την πρώτη ύλη να φτάσουμε στην κατασκευή αλλά και την εμπορία των ετοίμων ενδυμάτων (κλωστήριο, υφαντήριο, βαφείο, φινιριστήριο, χώρο κατασκευής ενδυμάτων κλπ.).

Μεγάλες επενδύσεις σε μηχανολογικό εξοπλισμό, ο

οποίος τώρα πια μένει ακινητοποιημένος μετά την πτώση της ελληνικής κλωστοϋφαντουργίας.

Και δυο λόγια για το ιστορικό της εταιρίας.

Το ξεκίνημα για τη δημιουργία του βιομηχανικού συγκροτήματος γίνεται το 1926 από την οικογένεια Εφραίμογλου (Λάζαρος Εφραίμογλου πατέρας - Νικόλαος, Δημήτριος και Γεώργιος γιοι), που κατάγονταν από την Σπάρτη της Πισιδίας. Το οικόπεδο παραχωρείται από την Ε.Α.Π. και το εργοστάσιο διαθέτει τέσσερα μονόφαρδα αργαλειά που κατασκευάζουν καναβατούτριχα.

Το 1932 γίνεται συνέταιρος ένας άλλος Σπάρταλης, ο περίφημος σχεδιαστής χαλιών και άριστος τεχνίτης της βαφικής, ο Ιορδάνης Στύλογλου. Το 1933 προστίθενται άλλοι δύο Σπαρταλήδες, οι αδελφοί Αντώνης και Μηνάς Αθανάσογλου και δημιουργείται η Ο.Ε. Στύλογλου - Εφραίμογλου, για να μετονομαστεί το 1939 σε Ο.Ε. Αθανάσογλου - Εφραίμογλου - Στύλογλου και ΣΙΑ.

Λίγο πριν από τον πόλεμο, η εταιρία είχε 18 αργαλειούς κασμηρίων, όμως όλα χάθηκαν στην Κατοχή.

Μετά τον πόλεμο αποχωρούν οι Αθανάσογλου, ενώ σταθμός για την εξέλιξη της εταιρείας είναι η είσοδος των αδελφών Λάζαρου και Μηνά Εφραίμογλου, παιδιών του Δημητρίου Εφραίμογλου.

Η επωνυμία «ΤΡΙΑ ΑΛΦΑ» δίδεται το 1975, όταν και η επιχείρηση είχε φθάσει στη μέγιστη ακμή της.

Από τα

«ΜΑΤΩΜΕΝΑ ΧΩΜΑΤΑ»

της Διδώς Σωτηρίου

...Δεν τον πολυάκουγα. Με το πρώτο άγγιγμα στην πολυθρόνα ξεκουρντίστηκα ολόκληρος χαλάρωσε το κορμί μου σα να βυθιζόμουνα σε μαλακωσιά. Όμως ο μπαρμπέρης ήτανε αποφασισμένος να μη μ' αφήκει να κοιμηθώ. Μου κουνούσε απότομα το κεφάλι πάνω, κάτω, ζερβά, δεξά, πέταγε όσο πιο τραγουδιστές μπορούσε τις ψαλιδιές του, μ' έφερνε γύρα κι όλο με σκουντούσε:

- Μην αποκοιμηθείς παλικαρόπουλο, γιατί με τη νύστα οπού χεις ελόγου σου δε θα ξυπνήσεις μήτε στη δεύτερη παρουσία...

Όσο λαχταρούσα εγώ τον ύπνο άλλο τόσο λαχταρούσε αυτός την κουβέντα. Όταν είδε ανέλπιστα ν' αράξει πελάτης στο μαγαζάκι του τον έπιασε χαρά. Η μοναξιά κείνες τις ώρες τού φερνε τρέλα.

- Φαίνεσαι αποκαμωμένος, φουκαρά μου, έκανε. Έρχεσαι απ' τις πρώτες γραμμές;

Ήθελα να σου πω, πως δεν υπάρχουνε πια ούτε πρώτες γραμμές, ούτε δεύτερες, μα η γλώσσα μου είχε μουδάσει το μόνο πού κατάφερα ν' ορθώσω ήτανε ένα «...ναι» που έμοιαζε με βέλασμα.

- Εφές, έλαχε κι ηκούρεψα δυο τρεις φαντάρους, οπού χαν τα δικά σου χάλια. Μ' αυτοί τανε θεόδωλοι, δεν ήξέρανε τι τους ηγινούντανε. Φτάσανε να μου πούνε πως ο ελληνικός στρατός δε θα κρατηθεί ούτε μια βδομάδα πια στη Μικρασία. Ακούς;

Άκουγα άκρες μέσες και καταλάβαινα τι θελε να πει το γεροντάκι, μα δεν μπορούσα να στυλώσω μάτι να τον κοιτάξω. Τα ματοτσίνουρά μου γίνανε σιδερικά. Η κεφαλή μου βούιζε ήμουνα και δεν ήμουνα ξύπνιος. Ο μπαρμπέρης, πονηρός, όταν είδε πως μαζί μου δεν μπορούσε να στρώσει κουβέντα, άρπαξε μια κανάτα κρύο νερό κι αρχινήσε να με λούζει, να με ταρακουνάει μόνο μπάτους που δε μου δωκε. Μισάνοιξα τα μάτια μου, έτοιμος να τονε διαβολοστείλω, μ' αντίκρυσα το βλέμμα του, το γεμάτο ικεσία.

- Φαίνεσαι ξυπνητός και κουραγιόζος, μου πε. Δε μοιάζεις συ από κείνους που ησερσεμάσανε και λένε πως η μικρασιατική εκστρατεία πάει κατά διαόλου. Αυτοί ούλοι είναι κατουρμένοι, πράχτορες του Κεμάλ. Άκουσε που σου λέω. Βρε εδώ ο Τρικούπης επήρε την αρχιστρατηγία και ηπέρνασε στην αντεπίθεση! Το ξέρεις αυτό;

Είχα τη διάθεση να σου πω όλη την αλήθεια, να τόνε τρελάνω, μα το πάθος που έβαζε στα λόγια του μου θύμισε τον παλιό εσαύτο μου και μέρεψα. Κείνος συνέχισε το χαβά του!

- Αν δεν το ξέρεις, μάθετο από μένανε. Στον Τσεσμέ, φίλε, δεν μαντζέβεται ο στρατός για να πιάσει τοι θάλασσες και να λακίσει. Όγεσκε! Την άμυνα των παραλίων μας οργανώνει. Όπου να vai θ' ακούσεις να βγαίνουνε τα παραρτήματα και τότες θα μαθευτούνε τα νέα. Η Αγγλία

σου λέει, είναι παρά το πλευρόν μας, δε θα μας απαρατήσει - στο πείσμα κεινής της σκρόφας, την Γαλλίας.

Σα μύγες τά νιωθα τα λόγια του να στριφογυρνάνε και να πιλατεύουνε το μισούπνωτισμένο μου μυαλό. Στα υστερνά έχασε πια την υπομονή μου κι άνοιξα κι εγώ το στόμα μου.

- Για ποιον, Τρικούπη, μιλάς μπάρμπα; Τώρα κι άλλη μια! Ο Τρικούπης πιάστηκε αιχμάλωτος με το στρατό του. Οι τρανοί τα' Αθήνας μας παρατήσανε σύζυλους κι ένας Θεός ξέρει τι θ' απογίνουμε. Όσο για τα' Εγγλέζους, μη γελιέσαι. Ούτ' αυτοί ούτε οι Γάλλοι ούτε οι Αμερικάνοι ούτε διάλογος στη φύτρα τους, κανείς μωρέ, κανείς πια δε σκοτίζεται για τα μας. Αυτοί μας ανοίξανε τον τάφο, πάρτο χαμπάρι.

Του γέρου το σαγόνι αρχίνησε να τρέμει χτυπολογούσαν οι ξένες μασέλες του, έγινε κίτρινος σα θειάφι. Τα μάτια του που κρατούσαν ξουράφι, είπα πως θα μού κοβαν το λαιμό.

- Τι λες, μωρέ θεοπάλαβε! Βρυχήθηκε. Ποιος σε γέμισε με τέτοια άτιμα ψέματα; Ο Τρικούπης θα οργανώσει την άμυνα από το Νυμφαίο ίσαμε το Σίπυλο. Έτσι μονάχα θα προστατευτεί η Σμύρνη. Κι αν όπως λες, αιχμαλωτίστηκε ο Τρικούπης, δε χάθηκε ο κόσμος. Ψωμά στο μοναστήρι. Έχει αξιωματικούς κι αξιωματικούς μια βολά ο ελληνικός στρατός! Δε θα vai ο Τρικούπης, θα vai ο Γονατάς, ο Πλαστήρας. Τους ξέρω ούλους εγώ προσωπικά.

Τον έβλεπα να παλεύει απελπισμένα να περιφρουρήσει την αισιοδοξία του, την ίδια την καρδιά του. Κάτι ήξερα από τέτοιους αγώνες. Είπα μέσα μου: Ρε, Μανώλη, γιατί το πιλατεύεις το γεροντάκι; Τι θα βγει αν αργήσει λίγο να μάθει την αλήθεια; Άστον το φουκαρά.

- Στο κάτω κάτω είναι κι η Μικρασιατική Άμυνα, είπα. Πού τηνε βάζεις τη Μικρασιατική Άμυνα!

- Ε, τώρα μιλάς σαν άντρας, άσκολσουν! Γεια στο στόμα σου. Η Άμυνα, ναίσκε, αυτή θα ξαναφέρει ενθουσιασμό, θα καλέσει πανστρατιά και θα πάμε ούλοι, γέροι, νιοί, παιδιά, γυναίκες. Τι θα πει! Για τα σπίτια μας και για τη λευτεριά μας, όλα θα τα δώκουμε. Ήρθε η μεγάλη στιγμή του χρέους...

Ήθελα να του πω: «Ηρθε, μωρέ γέρο, ήρθε η στιγμή του χρέους, μα οι άτιμοι την αφήκανε και χάθηκες. Μας βουλιάξανε χίλιω λογιώ προδοσίες, συμφέροντα των μεγάλων, στραβοτιμονιές των δικών μας, κακές αρχές και κακά αποτελέσματα...» Ήθελα πολλά να του πω. Θυμήθηκα το Δροσάκη ολόκληρος είχε χαθεί μέσα στο πετσί μου. Μα συγκρατήθηκα. Το γεροντάκι είχε πια βυθιστεί στο δικόνε του κόσμο...

ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΚΕ.ΜΙ.ΠΟ.

3ο Συμπόσιο.

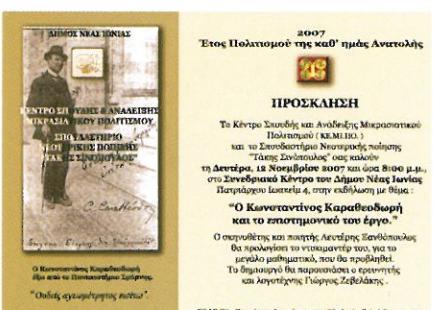
Βραχοκλησίες και πετρομονάστηρα της Καππαδοκίας Γιάννης Σταματιάδης.

Παραδοσιακές ενδυμασίες της Μ. Ασίας Θοδωρής Κονταράς-Λένα Καπλακίδου.

Παραδοσιακή μουσική και μουσικά όργανα.

- Η χρονιά που πέρασε, το 2007 είχε ως γνωστόν ανακηρυχθεί από τον Δήμο Νέας Ιωνίας ως «Έτος Πολιτισμού της καθ' ημάς Ανατολής», με την αφορμή της συμπλήρωσης 85 χρόνων από την Μικρασιατική καταστροφή.

Οργανώθηκε, σε συνεργασία και με άλλους φορείς (Πνευματικό Κέντρο Δήμου Ν. Ιωνίας, Ιωνικός Σύνδεσμος, Ένωση Σπάρτης Μ. Ασίας, Σωματείο Ινεπολιτών - Κασταμονιτών, Σύλλογος Σμυρναίων Ν. Ιωνίας, Σύνδεσμος Αλαγιωτών, Ίδρυμα Νεωτερικής Ποίησης «Τάκης Σινόπουλος», Φυσιολατρικός Όμιλος Ν. Ιωνίας κλπ.), ένα πλέγμα εκδηλώσεων που περιλάμβανε ομιλίες, εκθέσεις, εκδόσεις, μουσικές και χορευτικές παραστάσεις, παρουσιάσεις βιβλίων και ταινιών. Οι βασικές εκδηλώσεις, γιατί έγιναν και άλλες από συλλόγους, σχολεία κλπ., ξεπέρασαν τις 30. Επιστέγασμα δλων αυτών ήταν το 3ο Συμπόσιο μας που είχε ως θέμα του το: «Τρεις χιλιετίες Μικρασιατικού Πολιτισμού: Επιστήμες - Γράμματα - Τέχνες», το οποίο έγινε μεταξύ 23-25 Νοεμβρίου.

Το πλήρες πρόγραμμα των εκδηλώσεων παρουσιάστηκε σε ειδική συνέντευξη τύπου που έγινε στο ΚΕ.ΜΙ.ΠΟ., από το Δήμαρχο Ν. Ιωνίας κ. Γιάννη Χαραλάμπους, περιστοιχιζόμενο από τους προέδρους και μέλη των φορέων, στις 28 Μαρτίου 2007.

Με το τέλος της χρονιάς, κάνοντας μια αξιολόγηση και εκτίμηση αυτής της πρωτοφανούς για τη Νέα Ιωνία κινητοποίησης ανθρώπων του πνεύματος και της τέχνης, εκπαιδευτικών, ειδικών επιστημόνων και πανεπιστημιακών δασκάλων και κρίνοντας από την απήχηση που είχε στο ευρύ κοινό που παρακολούθησε τις εκδηλώσεις, κοινό που δεν προερχόταν μόνο από τη Νέα Ιωνία και τους ομόρους δήμους, αλλά σ' ορισμένες περιπτώσεις (3ο Συμπόσιο), απ' όλη την Ελλάδα, θα μπορούσαμε να πούμε ότι βγήκαν χρήσιμα συμπεράσματα για το τι μπορεί να γίνει στο πλαίσιο της συνεργασίας τόσων φορέων, αλλά και στο τι θα πρέπει να προσδοκούμε από το ΚΕ.ΜΙ.ΠΟ.

- Για το 2008, ο προγραμματισμός δεν μπορεί φυσικά να περιλάβει πάλι τόσες πολλές εκδηλώσεις. Υπάρχει η ανάγκη στήριξης των υποδομών (Ιστορικό Αρχείο, εμπλουτισμός Μουσείων), η πρόσληψη Επιστημονικού Προσωπικού κλπ.

- Παρά ταύτα, ξεκινήσαμε την Τετάρτη 5 Μαρτίου με την ομιλία του καθηγητή κ. Αντώνη Κουκουλά που παρουσίασε, με προβολή εικόνων, την έρευνα:

«Μελέτη για την πορεία της ανεξάρτητης Μεραρχίας κατά την οπισθοχώρηση» και συνεχίσαμε με την ομιλία του συγγραφέα και καθηγητή Μαθηματικών κ. Ευάγγελου Σπανδάγου, που έγινε τη Δευτέρα 7 Απριλίου 2008, με θέμα:

«Ιωνες Θετικοί Φιλόσοφοι».

- Η προγραμματισμένη τρίτη εκδήλωση είναι αφιερωμένη στο συνιδρυτή της Νέας Ιωνίας, αείμνηστο στρατηγό Νικόλαο Πλαστήρα και θα γίνει την Τετάρτη 14 Μαΐου 2008, το βράδυ στο Συνεδριακό Κέντρο του Δήμου.

Περισσότερα στοιχεία για την εκδήλωση αυτή που οργανώνεται με την ευκαιρία της συμπλήρωσης 85 χρόνων από την ίδρυση της Νέας Ιωνίας και 55 χρόνων από το θάνατο του «μαύρου καβαλάρη» υπάρχουν βέβαια στην πρόσκληση η οποία έχει καταχωρηθεί σε άλλη σελίδα.

- Την 24η Μαρτίου υπογράφηκε, σε επίσημη τελετή, στην αίθουσα του κινηματογράφου «Αστήρ» από το Δήμαρχο Ν. Ιωνίας κ. Γιάννη Χαραλάμπους και το Δήμαρχο Λευκονοίκου Κύπρου κ. Μιχ. Πήλικο, το πρωτόκολλο αδελφοποίησης των δύο δήμων.

Μετά την υπογραφή η αποστολή των Κυπρίων, συνοδευόμενη από το Δήμαρχο Ν. Ιωνίας, πολλούς δημοτικούς συμβούλους και άλλους επίσημους επισκέφθηκαν τα Μουσεία του ΚΕ.ΜΙ.ΠΟ., στα οποία και ξεναγήθηκαν από τους κ.κ. Σαπουντζάκη, Λυκούδη, Χατζηιωάννου.

- Μεταξύ 28 - 30 Μαρτίου 2008 στο Στάδιο Ειρήνης και Φιλίας έγινε, για δεύτερη χρονιά, η Ειδική Έκθεση με τίτλο:

«Πολιτιστικός Τουρισμός και Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης».

Την πολιτιστική τους ταυτότητα παρουσίασαν Νομαρχίες, Δήμοι, σωματεία και

Αδελφοποίηση με Λευκόνιο.

Η πορεία της ανεξάρτητης Μεραρχίας.

Σύλλογος Περαμίων Κυζικηνών Ν. Περάμου Αττικής.

επαγγελματίες, σε 150 περίπου περίπτερα. Στο περίπτερο της Νομαρχίας Αθηνών συμμετείχε και πάλι το ΚΕ.ΜΙ.ΠΟ. παρουσιάζοντας ορισμένα αντικείμενα (φορεσιές κυρίως και παλιά βιβλία) από το Λαογραφικό και από το Ιστορικό του Μουσείο.

• Στις 7 Απριλίου το απόγευμα, στα πλαίσια των ανταλλαγών με τον αδελφοποιημένο δήμο της Alanya επισκέφθηκαν στους χώρους των μουσείων και ξεναγήθηκαν 15 Τούρκοι εκπαιδευτικοί συνοδευόμενοι από την υπεύθυνο της Παιδείας στο Δήμο κ. Ρ. Ουσταμπασίδου και τον Πρόεδρο του Συνδέσμου Αλαγιωτών κ. Κ. Τσοπανάκη. Χρέη διερμηνέως ετέλεσε ο αντιπρόεδρος του ΚΕ.ΜΙ.ΠΟ. δημοτ. Σύμβουλος, κ. Σάββας Καλαμάρης.

• Τέλος το πρώτο τρίμηνο του 2008 επισκέφθηκαν τα Μουσεία μας πέντε τμήματα ισάριθμων σχολείων, οι Προκονήσιοι Χαλκιδικής, ομάδες και μεμονωμένοι πολίτες.

Εκθεσιακό Περίπτερο Νομαρχίας Αθηνών.

ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ Ν. ΙΩΝΙΑΣ

• Το ΚΕ.ΜΙ.ΠΟ. στο πλαίσιο των ενεργειών της Επιτροπής Ιστορικού αρχείου επέτυχε και την απόκτηση του αρχείου του συμπολίτη μας Σπύρου Οικονομίδη.

Είναι γνωστή η πολύχρονη προσπάθεια του κ. Οικονομίδη για την συγκέντρωση εγγράφων, παραστατικών κλπ που αφορούν σε θέματα δημοσίου και δημοτικού ενδιαφέροντος (ακίνητα διεκδικούμενα κλ.π) και η πρόθυμη συστράτευσή του με το Δήμο και άλλους φορείς στην προσφορά χρήσιμου υποστηρικτικού υλικού.

Ο ζήλος και η ανιδιοτέλεια του ήταν πάντα χαρακτηριστικά της προσωπικότητάς του.

Το υλικό αυτό, μαζί με την συνέντευξη που έδωσε στην επιτροπή Τεκμηρίωσης χρήζουν περαιτέρω μελέτης.

• Το ΚΕ.ΜΙ.ΠΟ. με επιστολή την οποία υπέγραψαν ο Πρόεδρος και τα μέλη της επιτροπής Ιστορικού Αρχείου, απευθύνονται προς όλους τους συλλόγους και τα σωματεία της Ν. Ιωνίας και παρακαλεί να συμβάλουν στο έργο του για τη συλλογή, τεκμηρίωση και αξιοποίηση αρχειακού υλικού καθενός εκ των φορέων αυτών

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ στην προσεχή εκδήλωση.

Το ΚΕ.ΜΙ.ΠΟ. οργανώνει την Τετάρτη 14 Μαΐου 2008 ώρα 8.00 μ.μ. στο Συνεδριακό Κέντρο του Δήμου Νέας Ιωνίας, Πατριάρχου Ιωακείμ 4, έκδηλωση για το Νικόλαο Πλαστήρα με αφορμή την επέτειο των 55 χρόνων από το θάνατό του και των 85 από την ίδρυση της Νέας Ιωνίας, στην οποία ο ίδιος είχε σημαντική συμβολή.

Για τον Νικόλαο Πλαστήρα, την προσωπικότητά του, τη δράση του και την όλη προσφορά του στην πατρίδα θα μιλήσουν:

- Ο κ. Γεώργιος - Αλέξανδρος Μαγκάκης, καθηγητής Πανεπιστημίου, τ. Υπουργός.
- Ο κ. Γιάννης Καψής, δημοσιογράφος, τ. Υπουργός.
- Ο κ. Σέφης Αναστασάκος, δικηγόρος, τ. βουλευτής και συγγραφέας του τρίτομου έργου «Ο Πλαστήρας και η εποχή του», το οποίο και παρουσιάζεται για πρώτη φορά στη Νέα Ιωνία.
- Ο κ. Χάρης Σαπουντζάκης, πρόεδρος του ΚΕ.ΜΙ.ΠΟ.

Θα προλογίσουν ο Δήμαρχος Νέας Ιωνίας, κ. Γιάννης Χαραλάμπους και ο Πρόεδρος του συλλόγου Μορφοβουνιωτών Καρδίτσας κ. Φώτης Κατοίκος.

Ο Δήμαρχος
Γ. Χαραλάμπους

Ο Πρόεδρος
Χάρης Σαπουντζάκης

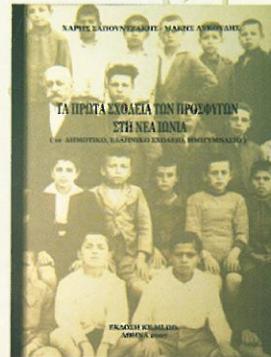
ΧΑΡΗ ΣΑΠΟΥΝΤΖΑΚΗ - ΜΑΚΗ ΛΥΚΟΥΔΗ

«Τα Πρώτα Σχολεία των Προσφύγων στη Νέα Ιωνία»

(1ο Δημοτικό, Ελληνικό Σχολείο, Ημιγυμνάσιο)

Εκδόσεις: ΚΕ.ΜΙ.ΠΟ., 2007.

Σελ.: 250 (μαζί με 20 σελίδες έγχρωμου φωτογραφικού υλικού).

Οι συγγραφείς μελετούν ερευνώντας τα αρχεία της εποχής 1924 - 1944 την πορεία των πρώτων σχολείων της Α/Θμιας και Β/Θμιας Εκπαίδευσης που λειτούργησαν στη Νέα Ιωνία (1ο Δημοτικό σχολείο, Ελληνικό Σχολείο, Ημιγυμνάσιο).

Πρόκειται για μελέτη που γίνεται για πρώτη φορά στη Νέα Ιωνία. Περιεχόμενό της είναι η αναζήτηση και καταγραφή μέσα από απολύτως εξακριβωμένα στοιχεία: της εγγραφής, φοίτησης και προόδου των προσφύγων, κύριως μαθητών, των τόπων προέλευσής των (Σμύρνη, Σπάρτη, Κων/πολη, Βουρλά, Αλάϊα, Ικόνιο, Πόντος κ.λπ.) των επαγγελμάτων των γονέων κ.λπ. αλλά και η περιγραφή συνθηκών στέγασης, των μορφών και μεθόδων διδασκαλίας, του ιστορικού εκπαιδευτικών και μαθητών που διαδραμάτισαν αργότερα ρόλο στην κοινωνία της Ν. Ιωνίας.

Στα παραπήματα θα δούμε κεφάλαια αναφερόμενα στα μικρασιατικά τοπωνύμια, στο οδωνυμικά της Ν. Ιωνίας, στα προσφυγικά βαπτιστικά ονόματα και επώνυμα κ.ά.

Η συγγραφή του βιβλίου δίνει πολλές απαντήσεις αλλά και αφορμήσεις για ανάλογες έρευνες.

ΑΝΝΑΣ ΛΑΜΠΡΙΝΟΥ ΧΡΗΣΤΟΠΟΥΛΟΥ -
ΡΕΑΣ ΧΡΗΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΠΟΤΑΜΙΤΗ

«Ιωνία Μάνα, Νέα Ιωνία Κόρη.»

Εκδόσεις: Ίδρυμα Μείζονος Ελληνισμού, 2007.

Σελ.: 280.

Άλλο ένα βιβλίο για τη Μικρασία! Χωρίζεται σε δύο μέρη. Το πρώτο είναι κείμενα της Άννας Λαμπρινού, που έζησε στη Σμύρνη και περιγράφει τη ζωή της εκεί. Το δεύτερο είναι της Ρέας, εγγονής της, που περιγράφει τη ζωή στη Νέα Ιωνία, ανάμεσα 1940 - 1950.

Το πρώτο μέρος του βιβλίου έχει το βάρος που προσδίδει πάντα ο καημός του ξεριζωμού, όπως αυτός εκφέρεται και δραματοποιείται για το παρελθόν και τις μνήμες μιας άλλης ζωής, διαφορετικής, εκεί στην πρωτοπολιτεία της Ανατολής, στη Σμύρνη.

Έχουν γραφεί πάρα πολλά βιβλία για τη Σμύρνη και είναι πολύ φυσικό. Από μεγάλους, μεσαίους και μικρούς συγγραφείς!

Εδώ δεν αναζητούμε να κατατάξουμε την συγγραφέα σε κάποια κατηγορία. Δεν είναι εν προκειμένω, η αναζήτηση προσόντων αφηγηματικής ικανότητας το κορυφαίο. Είναι το υλικό που με τη μορφή της πρωτογενούς μαρτυρίας μας προσφέρεται. Κι ' αυτό αξίζει.

Το δεύτερο μέρος που καλύπτει μια δεκαετία (1940 -1950) φοβερών γεγονότων που έζησε όλη η Ελλάδα και που σε αναλογία έζησε και η Νέα Ιωνία, έχει άλλο περιεχόμενο. Εδώ η συγγραφέας μεταφέρει τις αναμνήσεις των πρώτων τρυφερών χρόνων της ζωής της, όπως τα έζησε μέσα στις ωδίνες του μεγάλου πολέμου, της κατοχής και του εμφυλίου.

Μέσα στο μικρόκοσμο της οικογένειας. Από το σπίτι στο σχολείο. Στην ακτίνα κάποιων τετραγώνων. Με την ανθρωπογεωγραφία των κατοίκων, προσφύγων βεβαίως και την ψυχογραφία των συμπεριφορών τους. Πατέρας και μάνα τα ισχυρά πρότυπα και μετά ένας - δυο δάσκαλοι στο Δημοτικό των Αγίων Αναργύρων.

Η συγγραφέας (η Ρέα Χρηστοπούλου) προτίμησε αυτή τη σύνδεση δύο διαφορετικών κειμένων σε ένα. Ποιος ο συνδετικός ιστός; Μήπως η αιώνια πάλη της φυλής μας για επιβίωση;

Mia eikόνα...

Οδός Νυμφαίου οδός ονείρων.
Κάτω απ' τη στέγη μνήμες, πόνος, μόχθος, αγάπη
Και όνειρα...
Τι κι' αν δεν βγαίνει καπνός.
Η φλόγα σιγοκαίει ακόμα.
Κι' αυτός ο κάκτος πού βγήκε να ριζώσει! Πόσα δεν έχει να μας πει!

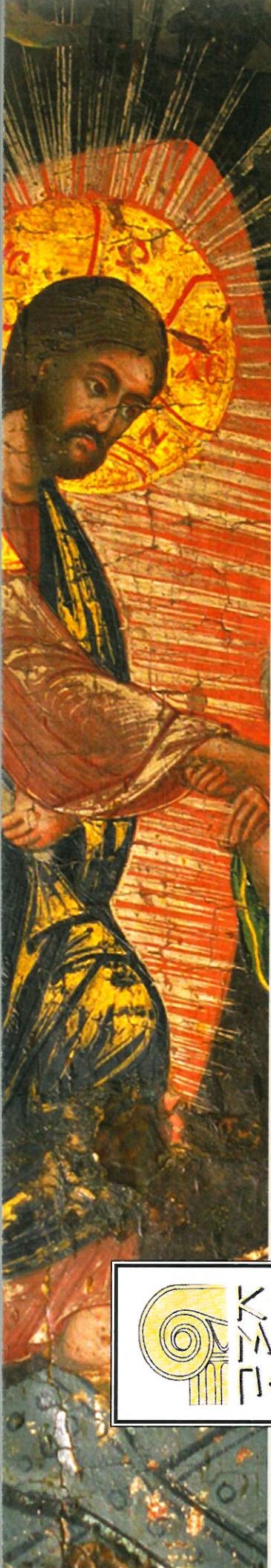
Mia διόρθωση.

Στο προηγούμενο τεύχος του περιοδικού μας και στη σελίδα 4 δημοσιεύθηκε, από παραδρομή άλλη αντί άλλης φωτογραφία. Η σωστή φωτογραφία που έφερε τη λεζάντα: « Χριστός Ανέστη» ενθύμιον 1924 Πόρου, είναι αυτή που δημοσιεύουμε τώρα. Κάθε εμπόδιο για καλό. Είναι και πιο επίκαιρη.

Επιφυλασσόμαστε σε προσεχές φύλλο να καταχωρίσουμε εκτενές σημείωμα της κ. Παραρά, το οποίο αδυνατούμε από έλλειψη χώρου να παρουσιάσουμε σ' αυτό το φύλλο.

Από τη σύνταξη.

Το **Κέντρο Σπουδής και Ανάδειξης Μικρασιατικού Πολιτισμού (ΚΕ.ΜΙ.ΠΟ.)** αποτελεί Ν.Π.Δ.Δ. και διέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 203 του Π.Δ. 410/95 (Δ.Κ.Κ.). Η ίδρυσή του δημοσιεύεται στο Φ.Ε.Κ. αρ. 646 / τ. 2 / 2003, όπου παρατίθεται η σχετική Συστατική Πράξη του Δημοτικού Συμβουλίου Νέας Ιωνίας Αττικής (113/03).

Για την επίτευξη των σκοπών του, το ΚΕ.ΜΙ.ΠΟ. μπορεί να συνεργάζεται με τις υπηρεσίες του Δήμου και των Νομικών Προσώπων του, με τους Ο.Τ.Α. γενικότερα, Ν.Π.Δ.Δ., Ν.Π.Ι.Δ., καθώς και με πολίτες που ενδιαφέρονται να συμβάλουν σε αυτήν.

Στο πλαίσιο των δράσεων του Κέντρου περιλαμβάνονται η έρευνα, μελέτη και εκπόνηση προγραμμάτων, η ίδρυση και λειτουργία εξειδικευμένης βιβλιοθήκης, οι εκδόσεις, η προκήρυξη υποτροφιών, η καταγραφή στοιχείων του μουσικού και ορχηστικού πολιτισμού, η διδασκαλία παραδοσιακών τεχνών, η λειτουργία μουσείων η διεξαγωγή εκθέσεων και η οργάνωση εκδηλώσεων και συνεδρίων.

Οι πόροι του ΚΕ.ΜΙ.ΠΟ. προέρχονται από το Δήμο της Ν. Ιωνίας. Παράλληλα, σημαντική ενίσχυση προσφέρουν οι δωρεές και χορηγίες φορέων και φυσικών προσώπων.

Το Κέντρο στεγάζεται σε ανακαινισμένους χώρους του συγκροτήματος κτηρίων του Δήμου Νέας Ιωνίας που βρίσκονται στην οδό Πατριάρχου Ιωακείμ 4, πολύ κοντά στον ομώνυμο σταθμό των Η.Σ.Α.Π. Σε καθημερινή βάση, υποδεχόμαστε το κοινό από τις 08:30 έως τις 13:00 και κάθε Τετάρτη απόγευμα, από τις 18:00 έως τις 20:00. Για κάθε επικοινωνία, οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να καλούν στον αρ. τηλ. / τηλεομ. 210 279 5012 ή στο Δήμο της Νέας Ιωνίας, στον αρ. τηλ. 210 279 0115.

Τακτικά μέλη

Πρόεδρος :	Χάρης Σαπουντζάκης, Συγγραφέας – Ιστορικός
Αντιπρόεδρος :	Σάββας Καλαμάρης, Δημοτικός Σύμβουλος
Γραμματέας :	Μάκης Λυκούδης, Ζωγράφος - Αγιογράφος
Μέλη :	Σταύρος Χατζούδης, Δημοτικός Σύμβουλος Όμηρος Ακιανίδης, Γραφίστας Φραντσέσκα Βουδούρογλου - Λάγκενφας, Δρ. Φιλολογίας Χρυσάνθη Αθηνάκη, Φιλόλογος Νίκος Βουλγαρέλης, Ζωγράφος Κώστας Τσοπανάκης, Πρόεδρος Συνδέσμου Αλαγιωτών Άγγελος Μελεμενής, Πολιτικός Μηχανικός Δημήτρης Κωστιδάκης, Αντιπρόεδρος Ιωνικού Συνδέσμου Ηλίας Μωραλόγλου, Αντ/δρος Ένωσης Σπάρτης Μικράς Ασίας Χρίστος Χατζηιωάννου, Υπεύθυνος Μουσείων Σωτήρης Βάρβογλης, Ψηφιδογράφος Δήμητρα Μαλαγάρη, Δικηγόρος

Αναπληρωματικά μέλη

Νίκος Μαγιόπουλος,	Γραμματέας Πνευματικού Κέντρο(αναπλ. Πρόεδρου)	Σπύρος Τζαμιτζής,	Πρόεδρος Συλλόγου Σμυρναίων Νέας Ιωνίας
Μιλτιάδης Καναβός,	Δημοτικός Σύμβουλος (αναπλ. Αντιπρόεδρου)	Γιάννης Κοντίτσης,	Μουσικός
Κλαίρη Αφεντούλη,	Φιλόλογος	Πηνελόπη Δουρμούσογλου, τ. Αντιπρόεδρος Ένωσης Σπάρτης Μ. Ασίας	
Αγγέλα Δερμετζόγλου,	Έμπορος	Γεώργιος Καζδαγλής,	Μέλος Δ.Σ. Ιωνικού
Στάθης Ουλκέρογλου,	Μουσικοσυνθέτης	Νίκος Κουκουλάρης,	Συνδέσμου Δημοτ. Σύμβουλος
Λαμπρινή Σπανοπούλου,	Γραμματέας		Δημοτ. Επικεφαλής Παρατέξεως «Νέα Ιωνία 21ος αι.»
Αικατερίνη Πασχάλη,	Συλλόγου Ινεπολιτών		
Παναγιώτης Παρέσογλου,	Αρχαιολόγος	Γεώργιος Παπαδόπουλος, Βιομηχανικός Εργάτης	
Αντιπρόεδρος	Συνδέσμου Αλαγιωτών	Πολυκράτης Μανιάτης,	Χρυσοχόος

Εκδότης: **ΚΕ.ΜΙ.ΠΟ. Γραφεία:** Πατριάρχου Ιωακείμ 4, Νέα Ιωνία 142 34

Αρ. Τηλ.: 210 279 5012 Τηλεομ.: 210 2790775

Ιστοχώρος: www.dimosneasionias.gr/kemipo.htm

Ηλεκτρ. διεύθ.: Kemipo@otenet.gr

Επιτροπή Εκδόσεων & Παραγωγής Υλικού

Μέλη: Όμηρος Ακιανίδης, Νίκος Βουλγαρέλης, Μάκης Λυκούδης, Ηλίας Μωραλόγλου, Χάρης Σαπουντζάκης, Κώστας Τσοπανάκης.

Σχεδιασμός - Παραγωγή: ΓΡΑΜΜΑ, Μάρνη 32, 104 32 Αθήνα, 210 522 5202 katradi@otenet.gr

• Η αναδημοσίευση κειμένων ή / και φωτογραφών επιτρέπεται σύμφωνα με τις διατάξεις της κειμένης νομοθεσίας και μετά από έγγραφη άδεια από το ΚΕ.ΜΙ.ΠΟ. και κάθε νόμιμο κάτοχο. • Τα ευνόητα άρθρα εκφράζουν απόψεις και θέσεις των συγγραφέων τους. Η αρμόδια για την έκδοση του περιοδικού επιτροπή του ΚΕ.ΜΙ.ΠΟ. φέρει την ευθύνη για την επιμέλεια και την άρτια παρουσίασή τους μόνον.

